

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ НАРАХУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЇ ОБ'ЄКТІВ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

**ПЕНЗЕВА Ю.М., СТУДЕНТКА*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Процес використання основних засобів на підприємств і породжує поступове зменшення їх вартості в зв'язку з фізичним та моральним зносом. Знос основних засобів визначається сумою амортизації, нарахованою з початку їх корисного використання. Він є сумою, що нагромаджується з початку корисного використання необоротних активів.

Під амортизацією основних засобів у бухгалтерському обліку розуміють систематичний розподіл вартості необоротних активів, що амортизується, протягом строку їх корисного використання (п. 4 П(С)БО 7) [5].

Метод амортизації обирається підприємством самостійно, виходячи з умов отримання економічних вигод в майбутньому.

Не підлягають амортизації земельні ділянки, музейні фонди, піддослідні тварини, багаторічні насадження, що не досягли експлуатаційного віку, природні ресурси, незавершені капітальні інвестиції. Також слід зазначити, що нематеріальні активи з невизначеним строком корисного використання теж не амортизуються [1].

Обмежений термін служби є наслідком розподілення вартості необоротних активів на витрати виробництва та обігу протягом усіх років їх експлуатації. Основними причинами, що обмежують термін їх служби, є фізичний і моральний знос. Зустрічаються роботи в яких по різному трактують назву того чи іншого виду зносу, але сутність їх однакова. Так, В.П. Круш, В.І. Подвігіна, О.В. Клименко ототожнюють знос (як фізичний, так і моральний) зі старінням основних фондів внаслідок експлуатації, економічного та техніко-економічного старіння, в результаті чого вони реально починають коштувати дешевше, ніж нові аналогічні об'єкти [2]. В той же час амортизація трактується вказаними авторами як процес знецінення вартості основних засобів під впливом фізичного та морального зношення і відшкодування сум такого зношення за рахунок

---

* Науковий керівник: Маренич Т.Г., д.е.н., професор

собівартості продукції. Фактично це систематизований розподіл вартості основних фондів протягом корисного терміну використання. З думкою цих авторів можна повністю погодитись, враховуючи природу зносу та амортизації.

Амортизація не є процесом оцінки вартості, бухгалтерські записи ведуть відповідно з принципами визначення собівартості. Таким чином, вони не можуть служити індикатором зміни рівня цін. Навіть якщо у результаті вигідної угоди та специфічних особливостей кон'юнктури ринкова ціна будови або іншого активу може піднятися, не дивлячись на це амортизація повинна продовжувати нараховуватися, бо є слідством розподілу раніше понесених витрат, а не оцінки [4].

На думку багатьох дослідників, зокрема і Дробязка С.І., основними факторами, що впливають на величину амортизації, є: первинна вартість необоротних активів; їх ліквідаційна вартість; вартість, яка амортизується; очікуваний термін корисного використання [3].

Кожне підприємство повинне періодично переглядати метод нарахування амортизації основних засобів. Пункт 26 П(С)БО 7 надає можливість застосування п'яти методів амортизації: прямолінійного, зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивного, виробничого [5]. У випадку якщо очікуваний спосіб отримання економічних вигод від активу значно змінився, необхідно змінити і метод нарахування амортизації. Нарухування амортизації за новим методом також починається з місяця, наступного за місяцем ухвалення рішення про зміну методу амортизації, а припиняється, починаючи з місяця, наступного за місяцем вибуття об'єкта основних засобів, переведення його на реконструкцію, модернізацію, добудову, дообладнання, консервацію. Нарухування амортизації при застосуванні виробничого методу амортизації припиняється з дати, що настає за датою вибуття об'єкта основних засобів.

Література.

1. Пушкар М.С. Теоретичні основи бухгалтерського обліку: [Підручник] / М.С. Пушкар, Г.П. Журавель, Ю.Я. Литвин, В.Т. Мельник. – [2-ге вид., перероб. і доп.], – Тернопіль: Вид-во ТАНГ, 1998 – 436 с.

2. Круш П.В. Капітал та основні засоби підприємства / П.В. Круш, В.І. Подвігіна, О.В. Клименко. – К.: Центр навчальної літератури. – 2005. – 168 с.

3. Дробязко С.І. Бухгалтерський облік: [Навчальний посібник] / С.І. Дробязко, Т.М. Козир, С.Б. Холод; [за заг. ред. П.Й. Атамаса]. -К. : Центр учбової літератури, 2012. – 416 с.
4. Ловінська Л.Г. Бухгалтерський облік: [Навчально-методичний посібник] / Л.Г. Ловінська, Л.В. Жилкіна, О.М. Голенко та ін. – К. : КНЕУ, 2002. – 370 с.
5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затв. наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 № 92 [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

***ПЕРШКО А.О., К.Е.Н., ДОЦЕНТ, С.Н.С.,
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
ПЕРШКО О.О., СТУДЕНТКА МАГІСТРАТУРИ,
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА***

Головне завдання державної податкової політики полягає у сприянні економічному розвитку шляхом ефективного управління державними доходами, у тому числі оптимізації мобілізації податкових платежів. Податки стали потужним інструментом реалізації соціально-економічних цінностей і пріоритетів в Україні.

Основними проблемами реалізації податкового регулювання в державі є: нестабільність податкового законодавства; безсистемне надання пільг; значне податкове навантаження, обумовлене високими податковими ставками; багато чисельні податки і збори та обов'язкові платежі; складні процедури обліку та звітності; ухилення від сплати податків чи мінімізація сплати податкових зобов'язань [1].

Сучасна українська податкова система є однією з найбільш складних і найменш ефективних не тільки серед країн європейського регіону, а й у глобальному масштабі, що регулярно підтверджують міжнародні звіти та рейтинги, дослідження вітчизняних економістів, а також оцінки інвесторів, що працюють в Україні.

Дослідження Світового банку та аудиторської компанії «PriceWaterHouseCoopers» показують, що податкова система України залишається однією з найгірших у світі вже, як мінімум, протягом останніх шести років. У рейтингу податкових систем Doing Business 2016, Україна посіла 84 місце в рейтингу податкового навантаження на